

A FURT SE JEDE! - VI.

Pondělí, 14 duben 2008

Jak jsem minule psala, neodbočila jsem na mexické straně hranic ke kontrolní stanici - a už se stálo. Naštěstí jenom do vzduchu... Když jsem tedy zastavila, chtěli vidět můj pas - a tak jsem ho ukázala - a hnedka se z komisních vojáků stali normální a šťastní mužští, kteří se smáli na plné kolo a povykovali: "Eekolováka, Eekolováka, oukej, oukej, gou!"

Nevdala jsem tehdy, že jim je starý Československý režim v rámci jakési spolupráce postavil skoro všechny pivovary, proto taková obliba. Bylo u té stanice zároveň odpovídadlo, tak jsem tam zaparkovala a chtěla se najíst, když jsem si všimla, že prázdné kolo je skoro prázdné. Tak ho vyměním, žádný problém. Jen když jsem konečně z toho mravěho autíka vykutala všechny na všechny věci včetně oblečení, spacáku, jídla, vaší... zkrátka byla toho věcí hodně, tak jsem zjistila, že sice mám rezervní kolo a hever, ale - pokud ani památka. A co teď? Španělsky neumím, anglicky s bídou (našla jsem si příslušné slovo ve slovníku), tak nezbývalo než čekát, jak se to vyvíjí. Během nějakých 5 - 10 minut u mě zastavil "dávající" chlapík pochopil z toho mého hláskovaného slova "wrench", co mi chybí; zatímco jeho paní se zase zajímala, jestli ta halda krámem vedle auta je moje? Konverzovali jsme rukama nohama - a do toho zavítí moje ubinky, která, pitomek neznaný místních poměrů, naháněla králíka nebo co, a nabíhla si přímo do kaktusu. A tak nakonec - zatímco mexický manžel kolo a mexická manželka pomáhala - já seděla na bobku a tahala jsem katusové ostny z nosu České ubinky. Ale poučila se celkem rychle, od té doby vždycky zabrzdila před kaktusem, pod který jí zaplula přírodní věš (tedy králík, jezeřka, nebo něco podobného). Po návratu do Států (přes jsme se vyloupy v El Centru, docela velkým městem, plným edevsím Mexičanů. Rozhodla jsem se, už je ašase poslat pohlednice, kamarádovi a rodině, a vydala jsem se hledat poštu. Jo, je, že se Amine tyhle problémy nemá, asi by mě zruinovalo poslat pohlednice v mém Alíkem a Fifinkám, s kterými se kamarádila v Praze. Nakonec jsem poštu, pohlednice odeslala, vylezla ven - a tam stál nádherný Harley Davidson, opravdu výstavní kousek... Chodila jsem kolem něj, omlouvala a byla zvědavá, jakému playboyovi patří. A najednou se zjevil majitel - dědek kolem sedmdesáti a hnedka, jestli by mohl pozvat na oběd. No, proč ne? Tak jsem ho následovala do nějaké mexické restaurace, kde se mě zeptal, jestli mám ráda menudo... Kruci, jak to mám vědět, když nemám tušení, co to je? Ale pak jsem si řekla, že je to pořád lepší než nekonečný hřívání. To ale bylo překvapení! Přinesli mi misku polévky, která voněla a chutnala úplně stejně jako naše drůbková. Jenom místo brambor používají "homini" - což vypadá jako zrná obrovská kukuřice, a místo papriky tam dávají rajčata. Taky s drůbkou se nepáží tolik jako my, krájejí je na velké fláky - ale jinak je to opravdová drůbková. Později jsem se dopídila, jak se naše klasická drůbková asi dostala do Mexika - s císařem Maximiliánem. V době, kdy tam šel o svoji královskou korunu, si s sebou vzal i císařská vojska, v kterých byla samozřejmě spousta a jejich manželé a milenek. Maximilián nakonec dopadl jako kdý, kdo kdy chtěl vládnout Mexiku - zavraždili ho, ale drůbková je tam živá i dnes. Pokonverzovali jsme s dědkem rukama nohama, jít to holt nešlo, a pak mě pozval do svého bydlíka. Proč ne, aspoň uvidím, jak tady chodí na věčné dovolené bydlí... Jenže hned první večer vytáhl marjánku a vytrvale naléhal, abych ji vykouřila s ním. Hm, když já opravdu "jenom" piju a kouřím (cigarety), zkrátka marjánka mi nic neřekla tehdy a neřeká ani dnes... Takže se hned ten první večer zhulil, a já spala na gauči. Druhý den mě vzal k "hot spring" uprostřed pustiny v Brawley Valley. By tam vlastně dva - jeden oficiální, se sprchama, záchody a spoustou odpadů, no a později jsme se šli k tomu druhému - na divoko díra v zemi, stíná palmou, nudistické okolí, žádná civilizace. Jéje, tam se mi to líbilo! A pak už jsem milému dědkovi řekla sbohem, koupila mu jezeřku nový mop, protože mu moje ubinka poblila podlahu to pro mě byla známka, že tohle není to pravé, moje Aminka vždycky blila jenom z citových traumat), a večer už jsme se kempovaly u toho "divokého" hot springu... Českymo